

## K vodě

Karel Plíhal

1. Až mě jednou pustíš k vodě, tak ti asi vyhovím,  
budu mávat na ty lodě s rozvinutým plachtovím,  
dáš mi čaje do termosky, kousek chleba k svačině,  
a vydám se jen tak, bosky, po zelený hladině.
2. Po hladině jde se těžce skromným i těm chvástavým,  
na nejbližší rovnoběžce nákou loď si zastavím,  
nech si svoje tklivý plky, rozděl věci na půlky,  
potkám pravý mořský vlky, pravý mořský Karkulky.
3. Přijde bouře, strhne stěžně, těžko bude tej noci,  
až na zádech mě ke dnu něžně snesou rejnoci,  
v tu ránu už budu v Pánu, věčný spánek na víčkách,  
proto v Tichém oceánu chodte, prosím, po špičkách.
4. Až mě jednou pustíš k vodě, tak ti asi vyhovím,  
budu mávat na ty lodě s rozvinutým plachtovím,  
když se s koňma dlouho oře, zpravidla jsou znaveni,  
co dál říci - snad jen moře-město-kuře-stavení.